

Прагнення сучасних працівників до мобільності, активного опанування новими видами діяльності, зумовлюють їхню пошукову активність, що, у свою чергу, змушує підприємства удосконалювати внутрішньо-організаційні стратегії стабілізації плинності кадрів, заохочення перспективних фахівців надати перевагу саме їхньому підприємству.

Література

1. Богиня Д. П. Основи економіки праці : навч. посібник / Д.П. Богиня, О.А. Грیشнова. – К.: Знання-Прес, 2000. – 313 с. с. 42; с. 102.
2. Саєнко М. До питання про розробку державної програми розвитку трудового потенціалу в Україні / М. Саєнко // Україна: аспекти праці. – 2000. – № 3. – С. 10-11.
3. Матковський Р. Б. Економічний потенціал України та шляхи його ефективного використання: автореф. дис... канд. екон. наук: 08.01.01 [Електронний ресурс] / Р. Б. Матковський; Київ. нац. екон. ун-т. — К., 2003. — 20 с.
4. Білоус Л. Й. Підготовка кадрів для підприємств харчової галузі: розвиток та перспективи / Л. Й. Білоус // Інноваційна економіка. – 2013. - № 5'2013[43] - С. 166-172.
5. Канадська система професійно-технічної освіти: зв'язок з потребами громади // Інформаційний вісник проекту „Децентралізація управління професійним навчанням в Україні”. – 2006. – № 2. – 4 с.

Андрій ВІТРОВИЙ

к.т.н., доцент

Тернопільський національний економічний університет

Андрій КУЗЬ

слухач магістратури

Тернопільський національний економічний університет

ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ СИСТЕМИ ОПЕРАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ НА ВІТЧИЗНЯНИХ ПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

В сучасних реаліях вітчизняної ринкової економіки операційний менеджмент є жорсткою обов'язковою нормою для ведення рентабельного бізнесу. Якщо в 90-х роках операційний менеджмент вважався синонімом організації виробництва і визначався, як діяльність, що пов'язана з розробкою, використанням і вдосконаленням виробничих систем, на базі яких виробляється основна продукція переробного підприємства, то на даний час операційний менеджмент має більш ширше значення, яке полягає в ефективному та раціональному управлінні любими операціями на підприємстві. Зараз операційний менеджмент націлений на те, щоб бізнес був прибутковим і ціленаправленим з господарської точки зору, тобто виправдовував інвестиції, вкладені в нього і понесені затрати. Іншими словами, в рамках операційного менеджменту управління повинно бути організовано таким чином, щоб виконання кожної операції сприяло отриманню прибутку.

Операційна діяльність виступає центральною ланкою у процесі основної діяльності переробного підприємства, адже саме від ефективності виробництва залежить ціна та якість кінцевого продукту, а й відповідно перехід до наступного циклу в комплексі операцій по створенню та реалізації товарів кінцевим споживачам. Тому, варто відмітити, що зараз актуальним є примінення принципів операційного менеджменту не тільки на виробництві але і в процесах комерційної діяльності переробних підприємств.

Загалом варто зазначити, що вдосконалення системи операційного менеджменту підприємства потрібно розглядати з позиції двох рівнів: системи управління підприємством загалом та системою управління безпосередньо на виробництві. Такий підхід вказує на те, що пошук шляхів вдосконалення та розвитку системи операційного менеджменту має бути комплексним та взаємопов'язаним.

Сучасна система управління підприємством включає чотири головні групи елементів: механізм управління, структуру управління, процес управління та розвиток управління.

Враховуючи вище сказане слід зазначити, що покращення системи операційного менеджменту переробного підприємства має проводитися в таких напрямках:

- вдосконалення організаційної структури управління підприємства;
- оптимізація ведення бізнесу на підприємстві через поліпшення системи планування, обліку і контролю за основними показниками його діяльності;
- ефективне управління виробничими ресурсами та запасами;
- впровадження інноваційних процесів на підприємстві;
- підвищення якості продукції;
- запровадження принципів операційного менеджменту в маркетинговій системі підприємства.

Вдосконалення системи операційного менеджменту на виробничому рівні передбачає визначення та обґрунтування ряду заходів з оптимізації виробничих процесів, зміну виробничої структури, технології та методики виробництва.

Ми пропонуємо наступні шляхи покращення системи операційного менеджменту на переробному підприємстві:

1. Зміну технології виробництва. Технологія виробництва продукції відіграє основну роль на її попит. Заміна матеріалів виробництва, технології виготовлення, сучасне обладнання значно впливають на якість продукції, що збільшує попит на неї.

2. Покращення внутрішньо організаційних зв'язків та обміну інформацією.

Покращення обміном інформацією та його пришвидшення приводить до зменшення витрат, покращує логістику підприємства, позитивно впливає на збут продукції та відповідно на прибутковість організації. Також якісний та оперативний обмін інформацією значно підвищує ефективність управління підприємством.

3. Підвищення кваліфікації персоналу. Сучасні технології виробництва вимагають конкретних та значних знань і навичок від працівників усіх рівнів виробництва. Головним завданням підвищення кваліфікації як керівників так і спеціалістів – забезпечити швидке впровадження нових наукових, технічних, організаційних та економічних інновацій в практичну діяльність підприємства.

4. Контроль за якістю продукції. Якість є не тільки виробничою але і економічною складовою в процесі ефективного виробництва та реалізації продукції. Тому саме вона може відіграти ключову роль в ефективному процесі діяльності підприємства.

5. Інноваційна діяльність. Організація науково дослідної роботи по розробці та впровадженню нових виробів, тобто проведення комплексу досліджень, з метою обґрунтованого створення нової або модернізації існуючої продукції підприємства.

6. Системний аналіз конкурентоспроможності продукції, зокрема фаз її життєвого циклу.

7. Використання сучасного високопродуктивного обладнання та інструментів, що сприяє вдосконаленню виробництва.

8. Впровадження енергозберігаючих технологій. Зростання цін на енергоносії та їх обмеженість вимагають їх економного використання та широкого застосування енергозберігаючих технологій. також зменшення енергоємності виробництва значно підвищуватиме рівень його рентабельності.

Реалізація даних напрямів має лягти в основу стратегії розвитку системи операційного менеджменту переробного підприємства.

Висновки. Стратегія розвитку операційної системи повинна базуватися на стратегічному управлінні діяльністю підприємства в цілому. Базою цього процесу повинна стати філософія підприємства, під якою розуміється кредо його існування, верховні принципи діяльності. Філософія підприємства повинна включати в себе опис прийнятих підприємством цілей, умов їх досягнення, існуючих об'єктивних обмежень. Саме такий підхід, на нашу думку, варто використовувати при розробці стратегії розвитку системи

операційного менеджменту підприємства. Операційна стратегія повинна визначати як керувати ключовими організаційними ланками підприємства, а також як забезпечити виконання стратегічно важливих цілей.

Література

1. Дзядикевич Ю. В. Економіка довкілля і природних ресурсів: монографія / Ю. В. Дзядикевич, Б. О. Язлюк, Р. Б. Гевко та ін.- Тернопіль: Астон.- 2016.- 392с.
2. Гевко І. Б. Операційний менеджмент: навч. посібник / І. Б. Гевко. – К. : Кондор, 2007. – 228 с.
3. Оцінка якості операційного менеджменту [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://sinp.com.ua/work/241732/Operac-jnij-menedzhment>

Роман ВОЛОШИН

к.е.н., доцент

Тернопільський національний економічний університет

Василь МЕЛЬНИЧЕНКО

ст. викладач

Тернопільський національний економічний університет

МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ВВЕДЕННЯ СТУДЕНТІВ У СПЕЦІАЛЬНІСТЬ 193 “ГЕОДЕЗІЯ ТА ЗЕМЛЕУСТРІЙ”

Масштабні реформи у сфері агропродовольчого виробництва України спрямовані на формування стійких передумов для тривалого і сталого розвитку сфери в умовах глобалізації. Одним із ключових факторів, спроможним забезпечити такий ріст є формування якісного кадрового забезпечення, здатного вирішувати принципово нові завдання, із застосуванням новітніх технологій та засобів.

Однією із найбільш динамічних сфер, дискретність яких в значній мірі обумовлена неоднозначним ставленням до тих процесів, які в ній відбуваються є сфера земельних відносин. Питання завершення земельної реформи уже давно вийшла за рамки економічних процесів і все більше стає надбанням політичних наук. Тим не менш, економічна доцільність, за умови відсутності інших впливів, а також задекларовані в межах реформи цілі свідчать, що запровадження вільного ринку землі є питанням часу. Більшість дискусійних положень зареєстрованих у Верховній раді України законопроектів з даного питання стосуються питань права власності та користування землею з боку іноземних громадян. Не менш спірними є також положення щодо обмеження обсягу землеволодінь і землекористувань, питання проведення земельних торгів, передачі права власності на землі тощо.

Не меншої актуальності земельні питання набули в ході адміністративно-територіальної реформи. Проблеми із розмежуванням населених пунктів і дрібних землевласників, відсутність повної і достовірної інформації в кадастрових облікових реєстрах, спірні землі і т.д. на сьогодні є одним із найбільш актуальних аспектів децентралізації.

В даному контексті варто зауважити, що обсяг робіт, пов'язаних із вирішенням названих і цілого комплексу пов'язаних із ними проблем, постійно зростає. Це обумовлює потребу у якісній підготовці кваліфікованих фахівців у сфері геодезії та землеустрою. Про зростання актуальності спеціальності свідчить постійне збільшення оголошень про вакансії геодезистів і землевпорядників на ринку праці, ріст їх заробітної плати, а також збільшення обсягу держзамовлення за даною спеціальністю на навчання у вищих навчальних закладах України.

Спеціальність 193 “Геодезія та землеустрій” має технічний профіль і належить до галузі знань 19 “Архітектура і будівництво”. Профіль спеціальності передбачає набуття студентами в процесі навчання комплексних компетентностей у сфері не тільки геодезії та